

“मीठे बच्चे- आफ्नो बुद्धि वा विचारलाई यति शुद्ध, स्वच्छ बनाऊ जसले गर्दा श्रीमतलाई यथार्थ रूपले धारणा गरेर बाबाको नाम प्रख्यात गर्न सकियोस्।”

प्रश्न:- बच्चाहरूको कुनचाहिँ अवस्थाले नै बाबालाई प्रत्यक्ष गर्छ?

उत्तर:- जब बच्चाहरूको निरन्तर हर्षितमुख, अचल-अडोल, स्थिर र मस्त अवस्था बन्छ तब बाबालाई प्रत्यक्ष गर्न सक्छन्। यस्तो एकरस अवस्था भएका होसियार बच्चाहरूले नै यथार्थ रूपले सबैलाई बाबाको परिचय दिन सक्छन्।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। भनिन्छ- आएका छौं तिम्रो द्वारमा जिउँदै मर्नको लागि। कसको द्वारमा? फेरि पनि यही कुरा निस्कन्छ, यदि गीताको भगवान् कृष्ण भन्ने हो भने यी सबै कुरा हुन सक्दैनन्। न कृष्ण यहाँ हुन सक्छन्। ती त हुन् सत्ययुगका राजकुमार। गीता कुनै कृष्णले सुनाएनन्, गीता त परमपिताले सुनाउनुभयो। सारा आधार एउटा कुरामा छ। भक्तिमा तिमी यति मेहनत गर्दै आयौ त्यो त आवश्यक छैन। यो त सेकेन्डको कुरा हो। केवल यो एक कुरालाई सिद्ध गर्नको लागि नै बाबालाई कति मेहनत गर्नु पर्छ। कति ज्ञान दिनु पर्छ। प्राचीन ज्ञान जो भगवानले दिनु भएको थियो त्यही ज्ञान हो, सारा कुरा गीतामा छ। परमपिता परमात्माले नै आएर देवी-देवता धर्मको स्थापनाको लागि सहज राजयोग र ज्ञान सिकाउनु भएको हो, जुन अहिले प्रायः लोप भएको छ। मनुष्यले त सम्झिन्छन्- कृष्णले कहिले फेरि आएर गीता सुनाउँछन्। तर अब तिमिले यो धेरै राम्रो सँग सृष्टि-चक्रको चित्रमा सिद्ध गरेर बताउनु छ- गीता पारलौकिक परमपिता परमात्मा ज्ञानसागरले सुनाउनु भएको हो। कृष्णको महिमा बेग्लै छ परमपिता परमात्माको महिमा बेग्लै छ। उनी त हुन् सत्ययुगका राजकुमार जसले सहज राजयोगबाट राज्य-भाग्य पाएका हुन्। पद्माका समयको नाम रूप बेग्लै छ तर जब राज्य पाए तब बेग्लै छ- यो सिद्ध गरेर बताउनु छ। पतित-पावन कृष्णलाई कहिल्यै भनिदैन। पतित-पावन हुनु हुन्छ नै एक बाबा। अहिले फेरि श्रीकृष्णको आत्मा पतित-पावनद्वारा राजयोग सिकेर भविष्य पावन दुनियाँको राजकुमार बनिरहेको छ। यो सिद्ध गरेर सम्झाउन पनि युक्ति चाहिन्छ। विदेशीहरूलाई पनि सिद्ध गरेर बताउनु पर्छ। नम्बरवन हो नै गीता। सर्व शास्त्रमयी श्रीमत भगवत् गीता-माता। अब मातालाई कसले जन्म दियो? बाबाले नै मातालाई एडप्ट गर्नुहुन्छ नि। गीता कसले सुनायो? यस्तो भनिदैन- क्राइस्टले बाइबिललाई एडप्ट गरे। क्राइस्टले जो शिक्षा दिए त्यसको फेरि बाइबल बनाएर पढ्छन्। अब गीताको शिक्षा कसले दियो, जुन फेरि पुस्तक बनाएर पढ्दै रहन्छन्? यो कसैलाई थाहा छैन। अरू सबैका शास्त्रहरूबारे थाहा छ। यो जुन सहज राजयोगको शिक्षा छ त्यो कसले दियो, यो सिद्ध गर्नु छ। दुनियाँ त दिन-प्रतिदिन तमोप्रधान बन्दै जान्छ। यो सबै स्वच्छ बुद्धिमा नै बस्नसक्छ। जो श्रीमतमा चल्दैनन् उनीहरूलाई धारणा पनि हुँदैन। श्रीमतले भन्छ- तिमी बिलकुल सम्झाउन सक्दैनौ। आफूलाई ज्ञानी नसम्झ। पहिला त मुख्य कुरा यो सिद्ध गर्नु छ, गीताका भगवान् परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ, उहाँ नै पतित-पावन हुनु हुन्छ। मनुष्यले त सर्वव्यापी भनिदिन्छन् वा ब्रह्म भनिदिन्छन् वा सागर भनिदिन्छन्। जे आयो त्यही भनिदिन्छन्- बिना

२०७५ कार्तिक २९ बिहीबार १५-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन अर्थ। भूल सारा गीताबाट निस्किएको हो, जसमा गीताका भगवान् श्रीकृष्ण भनिदिए। त्यसैले सम्झाउनको लागि गीतालाई लिनु पर्छ। बनारसवाला गुप्ताजीलाई भन्दथे— बनारसमा यो सिद्ध गरेर बताऊ, गीताका भगवान् कृष्ण होइनन्। अब सम्मेलन त हुन्छन्, सबै धार्मिक मनुष्य भन्छन्, के उपाय गरौं जसबाट शान्ति होस्? अब शान्ति स्थापन गर्नु पतित मनुष्यहरूको हातमा त छैन। भन्छन् पनि— पतित-पावन आउनुहोस्। फेरि पनि पतितले कसरी शान्ति स्थापना गर्न सक्छन्, जब कि बोलाउँदै रहन्छन् तर पतितबाट पावन बनाउने बाबालाई जान्दैनन्। भारतखण्ड पावन थियो अहिले पतित छ। अब पतित-पावन को हुनु हुन्छ? यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन। भन्छन्— रघुपति राघव.... अब ती राम त होइनन्। झुटो रूपमा बोलाउने गर्छन्। केही पनि जान्दैनन्। अब यो कसले गएर बताउने? बडो राम्रा बच्चाहरू चाहिन्छ। सम्झाउनको लागि बडो युक्ति चाहिन्छ। सृष्टि-चक्रको ठूलो चित्र बनाइएको छ, जसबाट सिद्ध होस् गीता भगवानले रचनु भएको हो। उनीहरू त भनिदिन्छन्, जो कोही भए पनि, हुन् त सबै भगवान्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बेसमझ हौ। मैले आएर पावन राज्य स्थापना गरौं, त्यसको बदलामा फेरि श्रीकृष्णको नाम राखिदिए। पतितलाई नै पावन बनाएर प्रथम राजकुमार बनाउँछु। भगवानुवाच— म कृष्णको आत्मालाई एडप्ट गरेर ब्रह्मा बनाएर उनीद्वारा ज्ञान दिन्छु। उनी फेरि यस सहज राजयोगबाट सत्ययुगका प्रथम राजकुमार बन्छन्। यो ज्ञान अरू कसैको बुद्धिमा छैन।

तिमीले पहिले यो भूललाई सिद्ध गरेर देखाउनु छ, श्रीमत भगवत् गीता हो सर्व शास्त्रको माता-पिता। त्यसको रचयिता को थिए? जसरी क्राइष्टले बाइबिललाई जन्म दिए त्यो हो क्रिश्चियन धर्मको शास्त्र। ठीक छ, बाइबिलको पिता को हुन्? क्राइष्ट। उनलाई माता-पिता भनिदैन। माताको त त्यहाँ कुरा छैन। यहाँ त यी माता-पिता हुन्। क्रिश्चियनले रिस गरे कृष्णको धर्मसँग, हुन त उनीहरू क्राइस्टलाई मान्नेवाला हुन्। जसरी बुद्धले धर्म स्थापन गरे त्यसैले बौद्धीहरूको शास्त्र पनि छ। अब गीता कसले सुनायो? त्यसबाट कुनचाहिँ धर्मको स्थापना भयो? यो कसैले जान्दैनन्। पतित-पावन परमपिता परमात्माले ज्ञान दिनु भएको हो भनेर कहिल्यै भन्दैनन्। अहिले सृष्टि-चक्र यस्तो बनाइएको छ जसबाट सम्झिन सक्छन्— अवश्य परमपिता परमात्माले नै ज्ञान दिनु भएको हो। राधा-कृष्ण त सत्ययुगमा हुन्छन्। उनीहरूले आफूलाई त ज्ञान दिदैनन्। ज्ञान दिने त अर्कै हुनु पर्छ। कसैले त उनीहरूलाई पास गराएको हुनु पर्ने हो। यो राजाई प्राप्त गराउने ज्ञान कसले दियो? भाग्य आफैं त बन्दैन। भाग्य बनाउने कि त पिता अथवा शिक्षक चाहिन्छ। भन्छन्— गुरुले गति दिन्छन्। तर गति सद्गतिको पनि अर्थ सम्झदैनन्। प्रवृत्ति मार्गवालाको सद्गति हुन्छ। बाँकी गति अर्थात् सबै बाबाको पासमा जान्छन्। यो कुरा कसैले पनि सम्झदैनन्। उनीहरूले त भक्तिमार्गमा धेरै ठूला-ठूला दोकान खोलेर बसेका छन्। सच्चा ज्ञान मार्गको दोकान यो एउटै हो बाँकी सबै भक्तिमार्गका दोकान हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यी वेद-शास्त्र आदि सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। यी जप-तप, वेद-शास्त्र आदिको अध्ययन गर्नाले म मिल्दिनँ। म त बच्चाहरूलाई ज्ञान दिएर पावन बनाउँछु। सारा सृष्टिको सद्गति दाता हुँ। पहिले गतिमा गएर फेरि सद्गतिमा आउनु छ। सबै त सत्ययुगमा आउँदैनन्। यो ड्रामा बनेको छ। जो कल्प पहिले तिमीलाई सिकाएको थिएँ, जुन चित्र बनाइएका थिए ती अब बनाउँदै हुनु हुन्छ।

२०७५ कार्तिक २९ बिहीबार १५-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
मनुष्यले भन्छन्- ३ धर्महरूको पाउमा सृष्टि खडा छ। एक देवता धर्मको खुट्टा टुटेको छ त्यसैले
हल्लिरहन्छ। पहिले एक धर्म हुन्छ जसलाई अद्वैत राज्य भनिन्छ। फेरि त्यो एउटा खुट्टा लोप भएर ३ खुट्टा
निक्लिरहन्छन्, जसमा कुनै पनि तागत रहँदैन। आपसमा लडाईं-झगडा चल्दै रहन्छ। नाथ (धनी) लाई
जान्दैनन्। अनाथ बनेका छन्। सम्झाउन बडो युक्ति चाहिन्छ। प्रदर्शनीमा पनि यो कुरा सम्झाउनु पर्छ-
गीताका भगवान् कृष्ण होइनन् परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ। उहाँको जन्म-स्थान भारतखण्ड हो। कृष्ण
त हुन् साकार, उहाँ हुनु हुन्छ निराकार। उहाँको महिमा बिलकुल बेग्लै छ। यस्तो युक्तिले कार्टुन बनाउनु
पर्छ जसबाट सिद्ध होस् गीता कसले गाएको हो? अन्धाहरूको अगाडि ठूलो ऐना राख्नु छ। यो हो नै
अन्धाहरूको अगाडि ऐना। अतिमा (टू मचमा) जानु हुँदैन। कडा भूल यो हो। परमपिता परमात्माको
महिमा बेग्लै छ, त्यसको बदलामा कृष्णको महिमा गरिदिए। लक्ष्मी-नारायणको चित्रको तल राधा-कृष्ण
छन्। उनीहरू नै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। लक्ष्मी-नारायण सत्ययुगमा, राम-सीता त्रेतामा। नम्बरवन
बच्चा श्रीकृष्ण हुन्, उनलाई फेरि द्वापरमा लिएर गए। यी सबै हुन् भक्तिमार्गमा निश्चित भएका कुरा।
बेलायतीले यी कुराबाट के बुझ्नु। ड्रामा अनुसार यो ज्ञान कसै सँग पनि छैन। भनिन्छ ज्ञान दिन, भक्ति
रात। ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। सत्ययुग स्थापना गर्ने को हुन्? ब्रह्मा आए कहाँबाट? सूक्ष्मवतनमा
कहाँबाट आए? परमपिता परमात्मा नै सूक्ष्म सृष्टि रचिरहन्छ। त्यहाँ ब्रह्मा देखाइन्छ। तर त्यहाँ त
प्रजापिता ब्रह्मा हुँदैनन्। अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा अरू नै हुन्। उनी कहाँबाट आए यो कुरा कसैले पनि
समझ्न सक्दैनन्। कृष्णको अन्तिम जन्ममा उनलाई परमात्माले आफ्नो रथ बनाउनु भएको छ, यो
कसैको बुद्धिमा छैन।

यो धेरै ठूलो क्लास हो। शिक्षकलाई थाहा हुन्छ- यो विद्यार्थी कस्तो छ भने के बाबालाई थाहा हुँदैन
होला? यो बेहदका बाबाको क्लास हो। यहाँको कुरा नै अनौठो छ। शास्त्रमा त प्रलय आदि देखाएर
कति कोलाहल गरिएको छ। कति घमण्ड छ। रामायण, गीता आदि कसरी बसेर सुनाउँछन्, कृष्णले त
गीता सुनाएका होइनन्। उनले त गीताको ज्ञान सुनेर राज्य पद पाएका हुन्। सिद्ध गरेर सम्झाउनु पर्छ,
गीताका भगवान् उहाँ हुनु हुन्छ। उहाँका गुण यी हुन् कृष्णका गुण यी हुन्। यस भूलको कारणले नै भारत
कौडीजस्तो बनेको छ। तिमी माताहरूले उनीहरूलाई भन्न सक्छौ- तपाईंहरू भन्नुहुन्छ, माता नरकका
द्वार हुन् तर परमात्माले त ज्ञानको कलश माताहरूमाथि राख्नु भएको छ, माताहरू नै स्वर्गका द्वार
बन्छन्। तपाईंहरू निन्दा गरिरहनु भएको छ। तर बोल्नेवाला धेरै होशियार हुनु पर्छ। प्वाइन्टहरू सबै नोट
गरेर सम्झाउनु पर्छ। भक्तिमार्ग वास्तवमा गृहस्थीहरूको लागि हो। यो हो प्रवृत्ति मार्गको सहज राजयोग।
हामी सिद्ध गरेर सम्झाउनको लागि आएका हौं। बच्चाहरूले प्रत्यक्ष गर्नु छ। सधैं हर्षितमुख, अचल,
स्थिर, मस्त रहनु पर्छ। अगाडि गएर महिमा अवश्य निस्कन्छ। तिमी सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हो।
कुमारी त्यो हो जसले २१ जन्मको लागि बाबाबाट वर्सा दिलाउँछ। कुमारीहरूको महिमा धेरै महान् छ।
कुमारीमा मुख्य तिमीहरूकी मम्मा हुन्। चन्द्रमाको अगाडि फेरि राम्रो तारा (स्टार) पनि चाहिन्छ। यहाँ
ज्ञान सूर्य हुनु हुन्छ। यी गुप्त मम्मा बेग्लै छन्। यस रहस्यलाई तिमी बच्चाहरूले नै सम्झेर सम्झाउन
सक्छौ। ती मम्माका नाम बेग्लै छन्, मन्दिर उनका हुन्। यी गुप्त बूढो माँका मन्दिर कहाँ छन् र! यी

२०७५ कार्तिक २९ बिहीबार १५-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
माता-पिता कम्बाइन्ड छन्। दुनियाँले यो जान्दैनन्। कृष्ण त हुन सक्दैनन्। उनी त फेरि पनि सत्ययुगका
राजकुमार हुन्। कृष्णमा भगवान् आउन सक्दैनन्। सम्झाउन धेरै सरल छ। गीताका भगवानको महिमा
बेग्लै छ। उहाँ पतित-पावन सारा गाइड, मुक्तिदाता हुनु हुन्छ। मनुष्यले चित्रबाट सम्झिन्छन्– अवश्य
परमात्माको महिमा बेग्लै छ, सबै एक कहाँ हुन सक्छन् र! अच्छा–

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

- १) आफ्नो अवस्था एकदम मस्त, अचल, अडोल बनाउनु छ। सदैव हर्षितमुख रहनु छ।
- २) ज्ञानको शुद्ध नशामा रहेर बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नु छ। गीताका भगवानलाई सिद्ध गरेर
बाबाको सच्चा पहिचान दिनु छ।

वरदानः– सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूतिद्वारा मायालाई विदाइ दिएर बधाइ प्राप्त गर्ने भाग्यवान आत्मा भव
जसको साथी सर्वशक्तिमान बाबा हुनु हुन्छ, उसलाई सधैं सदा प्राप्ति हुन्छ। उसको अगाडि
कहिल्यै पनि, कुनै प्रकारको माया आउन सक्दैन। जसले प्राप्तिहरूको अनुभूतिमा रहेर
मायालाई विदाइ दिन्छ उसलाई हर कदममा बापदादाद्वारा बधाइ मिल्छ। त्यसैले सदा यही
स्मृतिमा राख– स्वयं भगवानले म आत्मालाई बधाइ दिनु हुन्छ, जो सोचेकै थिइनँ त्यो पाएँ,
बाबालाई पाएँ सबै कुरा पाएँ– यस्तो भाग्यवान् आत्मा हौ।

स्लोगनः– स्व-चिन्तन र प्रभु-चिन्तन गन्थौ भने व्यर्थ चिन्तन स्वतः समाप्त भएर जान्छ।

सूचनाः– आज बाबा मिलनको दिन हो।